

[Poul Møller.]

også været dér. Han bevægede sig med stor forsigtighed uden på nogen måde at give udtryk for andet end de forskellige vurderinger, der har været fremme. I det ene øjeblik spurgte han, om vi var bragt ud i uføre. Hans svar var nærmest nej, men han sagde, at udviklingen dog rummede en fare for valutareserven og dermed for beskæftigelsen. Lidt senere i sin tale undrede den højtærede statsminister sig over, at nogen var bekymret for beskæftigelsen. Når han nu selv indrømmer, at der kan være fare for valutareserven og dermed for beskæftigelsen, er det så egentlig så mærkeligt, at nogen kunne være bekymret for beskæftigelsen? I det hele taget prægede den slags indbyrdes manglende samordning talen; hvis der skal komme samordning ud af dansk politik, er den første forudsætning da, at der er samordning inden for den enkelte mands hjerne og opfattelse af tingene. Nu er samordning ikke det, der præger denne regerings økonomiske politik. Det præger ikke statsministerens taler, det præger ikke engang den enkelte tale, statsministeren holder. Det præger heller ikke statsministerens tale sammenholdt med finansministerens kronikker. Det vil jo være svært at finde en virkelig samordning imellem den højtærede finansministers kronik i Politiken af 17. maj 1961, som jeg senere vil tillade mig at citere, og så statsministerens tale om, at det eneste, der er i vejen, er, at det måske går for godt. Den højtærede finansminister skrev i Politiken:

„For fem år siden talte vi herhjemme om samordning og samordningspolitik. Hvad end årsagen var, førtes der i de første år efter 1957 en politik, som mindede stærkt om den, man havde kaldt samordningspolitik. Der gik en flis af den ved skattenedsættelsen i 1960 og endnu én ved nedsættelserne i 1961. Samordningspolitikken havde vel sin andel i skabelsen af de gode tider; skattenedsættelserne i 1960 har haft en vis betydning for, at aktiviteten truede med at gå over gevind. I dag ligger denne politik på jorden, knust af de gode tiders vrede mænd.“

Hvem er disse gode tiders vrede mænd, som har været i stand til at knuse den økonomiske samordningspolitik? Mig bekendt

har vi en flertalsregering her i landet, og derfor kan samordningspolitikken ikke knuses uden denne regerings medvirken og vilje, og skulle regeringen ikke kunne dømmes for sine handlinger, så må den i høj grad kunne dømmes for undladelses-synder, når den sidder med korslagte arme og ser, at den samordningspolitik, som den har været eksponent for, ligger knust på jorden.

Se, det kan jo nok give anledning til at diskutere, om denne regering længere er i stand til at løse landets økonomiske spørgsmål. Jeg skal senere vende tilbage hertil, men vil foreløbig holde mig til den højtærede finansminister. Jeg synes, det var en udmærket kronik, den højtærede finansminister her skrev, en interessant kronik, men jeg synes jo rigtignok, at den burde have fået visse konsekvenser for den højtærede finansminister. Jeg synes, det må være vanskeligt at have ansvaret for statskassen og selv være klar over, at det er forkert, at kassen lempes og lænses, og så bare blive siddende med korslagte arme. Det synes jeg må være uhyre vanskeligt. Jeg tror, at folk har svært ved at forstå folkestyrets idé, hvis et ansvar overhovedet ikke forpligter, og jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at tryksvæerte er et dårligt vaskemiddel, og at avis-papir kan man heller ikke vaske sine hænder i. Derfor må man, hvis man anser det for at være forkert og uforsvarligt, at statskassen udsættes for den belastning, den har været udsat for i dette forår, fralægge sig ansvaret, og det kan man kun gøre på én måde.

Jeg stiller derfor den højtærede finansminister det spørgsmål: anser den højtærede finansminister det, der skete for finanspolitikens vedkommende, de store tilskud, der er ydet landbruget, det overskud, der er fjernet i løbet af et par måneder fra statsfinanserne, anser den højtærede finansminister det for forsvarligt? Den højtærede finansminister er med sin stilling her i tinget som parlamentarisk minister medansvarlig for disse tings vedtagelse i tinget. Anser han det for at være forsvarligt eller uforsvarligt?

Der er ingen vejledning at hente, ingen orientering at finde i de taler, som landets ledende ministre i økonomiske anliggender har holdt i de sidste uger. Tilsyneladende